

356. Ó, üdvösséges áldozat

Vad Péter Zsigmond

1. Ó, üd - vös - sé - ges ál - do - zat, Menny - or - szá - got meg - nyi - tot - tad,
2. Úr Jé - zus, ki a ke - reszt - fán Drá - ga szent vé - rét ki - ont - ván
3. Csak eb - ben áll a - zért hi - tünk, Hogy Krisz - tus meg - halt é - ret - tünk,

3

El - vet - ted Is - ten ha - rag - ját, Meg - tör - ted ha - lál ha - tal - mát.
Üd - vös - sé - günk - nek á - ra lett, Bű - nün - kért ő tett e - le - get.
Üd - vös - sé - get nyert mi - né - künk; Mert ér - te ked - ves - sé let - tünk.

4. Bizonyrágot erről teszünk, Szent testét ha jegyben esszük,
És szent vérét hittel vesszük, Haláláról emlékezünk.

5. Hitünkkel kell testét ennünk, Mert mennybe vitetett tőlünk;
Ott esedezik érettünk, Valakik őbenne élünk.

6. E vacsorát hagyta nekünk, Hogy ővele együtt éljünk,
És lelkünkben ne rettegjünk; Mert kegyelmet nyert minékünk.

7. Jámborságot csak kövessünk, Hogy Ő tagjai lehessünk,
Gyűlölségre ne siessünk; Atyafiszeretők legyünk.

8. Méltatlan ezzel ne éljünk; De magunkat megpróbáljuk:
Új életre igyekezzünk; Hitlenséget távoztassunk.

9. Hálát adunk néked, Isten, Minket szerettél oly igen,
Szent Fiadnak nem kedveztél, Így vesztünkéből megmentettél.

